

Постановление № 95 от 18 май 2017 г. за изменение и допълнение на Наредбата за работното време, почивките и отпуските, приета с Постановление № 72 на Министерския съвет от 1986 г.

ПОСТАНОВЛЕНИЕ № 95 ОТ 18 МАЙ 2017 Г.

за изменение и допълнение на Наредбата за работното време, почивките и отпуските, приета с Постановление № 72 на Министерския съвет от 1986 г. (обн., ДВ, бр. 6 от 1987 г.; изм. и доп., бр. 31, 55 и 59 от 1991 г., бр. 59 и 67 от 1993 г., бр. 38 от 1994 г., бр. 54 от 2001 г.; Решение № 9353 на Върховния административен съд от 2002 г. – бр. 103 от 2002 г.; изм. и доп., бр. 72 от 2004 г., бр. 24 и 103 от 2005 г., бр. 96 от 2006 г., бр. 1 от 2007 г., бр. 10 и 67 от 2009 г., бр. 21 от 2011 г., бр. 19 от 2012 г., бр. 110 от 2013 г. и бр. 63 от 2015 г.)

**МИНИСТЕРСКИЯТ СЪВЕТ
ПОСТАНОВИ:**

§ 1. Член 9а се изменя така:

„Чл. 9а. (1) Едновременно с установяването на сумирано изчисляване на работното време по чл. 142, ал. 2 КТ работодателят утвърждава поименни графици за работа за периода, за който е установено сумираното изчисляване, които трябва да се съхраняват най-малко 3 години след края на периода. Работодателят запознава работниците или служителите с утвърдените графици преди започване на работа по тях.

(2) През периода, за който е установено сумираното изчисляване, утвърдените поименни графици се изменят от работодателя при промяна на числеността на заетите работници и служители или на други обстоятелства, при които те са утвърдени.

(3) Поименните графици се изготвят така, че сборът от работните часове по графика на работника или служителя за периода, за който е установено сумираното изчисляване, трябва да е равен на нормата за продължителност на работното време, определена по чл. 9б.

(4) Когато се полага нощен труд, сборът от работните часове по графика на работника или служителя по ал. 3 се изчислява след превръщане на нощните часове в дневни за смените с 4 и повече от 4 часа нощен труд с коефициента по чл. 9, ал. 2 от Наредбата за структурата и организацията на работната заплата, приета с Постановление № 4 на Министерския съвет от 2007 г. (обн., ДВ, бр. 9 от 2007 г.; изм. и доп., бр. 56 и 83 от 2007 г., бр. 11 от 2008 г., бр. 10 и 67 от 2009 г., бр. 95 и 106 от 2011 г. и бр. 21 и 49 от 2012 г.). Превръщане на нощните часове в дневни не се извършва, когато за работното място е установено намалено работно време, както и в случаите, когато трудовият договор е сключен за работа само през нощта.“

§ 2. Създават се чл. 9б, 9в и 9г:

„Чл. 9б. (1) При сумирано изчисляване на работното време по чл. 142, ал. 2 КТ се определя норма за продължителност на работното време за периода. Нормата се определя в часове, като броят на работните дни по календар, включени в периода на отчитане, се умножи по дневната продължителност на работното време, установена за работното място, при подневно отчитане на работното време.

(2) Когато работник или служител през целия или през част от периода, за който е установено сумирано изчисляване на работното време, е ползвал отпуск, нормата за продължителност на работното му време се преизчислява, като от броя на работните дни по календар се изваждат съответните дни отпуск, разрешени в работни дни по календар, както и съответната част от отпуските, разрешени в календарни дни, съвпадащи с работните дни по календар.

Чл. 9в. (1) Когато в края на периода, за който е установено сумирано изчисляване на работното време, отработените от работника или служителя часове по графика са по-малко от часовете, определени по реда на чл. 9б, за недостигащите часове се счита, че работникът или служителът е в престой не по своя вина, с изключение на случаите на виновно неявяване на работника или служителя на работа.

(2) Когато трудовото правоотношение на работник или служител е прекратено преди изтичането на периода, за който е установено сумирано изчисляване на работното време, и отработените от него часове по графика са по-малко от часовете, определени по реда на чл. 9б, за периода до датата на прекратяването се счита, че работникът или служителът е в престой не по своя вина, с изключение на случаите на виновно неявяване на работника или служителя на работа.

Чл. 9г. Отработените часове от работника или служителя, които в края на периода, за който е установено сумирано изчисляване на работното време, са повече от часовете, определени съгласно чл. 9б, се отчитат за извънреден труд по реда на чл. 149 КТ пред инспекцията по труда без превръщане на нощните часове в дневни.“

§ 3. В чл. 45 се правят следните изменения и допълнения:

1. Алиней 1 се изменя така:

„(1) Отпусъкът поради бременност и раждане в размер 410 дни за всяко дете се ползва, както следва:

1. в размер 135 дни, от които 45 дни преди раждането – въз основа на съответен акт от здравните органи, издаден по реда на чл. 26, ал. 1 от Наредбата за медицинската експертиза, приета с Постановление № 87 на Министерския съвет от 2010 г. (обн., ДВ, бр. 36 от 2010 г.; изм. и доп., бр. 5 и 41 от 2011 г., бр. 55 и 67 от 2014 г. и бр. 17 от 2016 г.), а отпусъкът поради осиновяване за остатък до 135 дни – въз основа на съответния акт на здравните органи и копие от акта за предаване на детето за осиновяване;

2. в размер на остатък до 410 дни – въз основа на писмено заявление на майката (осиновителката) до предприятието, към което се прилага копие от удостоверението за раждане на детето или копие от акта за предаване на детето за осиновяване и декларация съгласно приложение № 7; предприятието е длъжно да разреши отпуска от деня, посочен в заявлението, а когато майката (осиновителката) няма право на този отпуск, предприятието е длъжно да я уведоми за това незабавно, като мотивира отказа си.“

2. Създава се нова ал. 3:

„(3) Майката, която ползва отпуск по ал. 1, т. 2, е длъжна незабавно да уведоми предприятието за настъпването на обстоятелствата по ал. 2.“

3. Досегашната ал. 3 става ал. 4.

4. Създават се ал. 5 – 9:

„(5) Осиновителката, която ползва отпуск по ал. 1, т. 2, е длъжна незабавно да уведоми предприятието за настъпването на обстоятелствата по ал. 4.

(6) Отпусъкът по чл. 163, ал. 7 КТ в размер на разликата от възрастта на детето в деня на настаняването му до изтичането на полагащия се отпуск за раждане се ползва, както следва:

1. в размер на остатък до 135 дни – въз основа на съответния акт на здравните органи и заверен препис от влязлото в сила решение на съда за настаняване на детето, а в случай че съдът не се е произнесъл по искането за настаняване на детето – въз основа на заверено копие от влязлата в сила заповед на директора на дирекция „Социално подпомагане“ по настоящия адрес на детето за временно настаняване по административен ред;

2. в размер на остатък до 410 дни – въз основа на писмено заявление на работничката или служителката до предприятието, към което се прилага заверен препис от влязлото в сила решение на съда за настаняване на детето, а в случай че съдът не се е произнесъл по искането за настаняване на детето – заверено копие от влязлата в сила заповед на директора на дирекция „Социално подпомагане“ по настоящия адрес на детето за временно настаняване по административен ред; предприятието е длъжно да разреши отпуска от деня, посочен в заявлението, а когато работничката или служителката няма право на този отпуск, предприятието е длъжно да я уведоми за това незабавно, като мотивира отказа си.

(7) Отпусъкът по чл. 163, ал. 7 КТ не може да се ползва едновременно с отпуска по чл. 163, ал. 1 и 6 КТ.

(8) Отпусъкът по чл. 163, ал. 7 КТ се прекратява по искане на работничката или служителката с писмено заявление до предприятието или когато:

1. настаняването на детето е прекратено на някое от основанията по чл. 29 от Закона за закрила на детето, както и в случаите по чл. 30 от Закона за закрила на детето;

2. заповедта на директора на дирекция „Социално подпомагане“ по настоящия адрес на детето за временно настаняване по административен ред е отменена;

3. съдът откаже да уважи искането за настаняване на детето или прекрати образуваното производство;

4. детето почине.

(9) Работничка или служителка, която ползва отпуск по чл. 163, ал. 7 КТ, е длъжна незабавно да уведоми предприятието за настъпването на обстоятелствата по ал. 8.“

§ 4. В чл. 45а, ал. 1 думите „ал. 7“ се заменят с „ал. 8“.

§ 5. Създава се чл. 45а¹:

„Чл. 45а¹. (1) Отпусъкът при осиновяване на дете до 5-годишна възраст по чл. 163, ал. 9 КТ се ползва въз основа на писмено заявление на осиновителя. Към заявлението се прилагат копие от акта за сключен граждански брак, заверен препис от влязлото в сила решение на съда за пълно осиновяване и копие от акта за предаване на детето за осиновяване. Предприятието е длъжно да разреши отпуска от деня, посочен в заявлението. Когато осиновителят няма право на този отпуск, предприятието е длъжно да го уведоми за това незабавно, като мотивира отказа си.

(2) Отпусъкът по ал. 1 се заявява и ползва в календарни дни.

(3) Осиновителят е длъжен незабавно да уведоми предприятието, когато по време на ползването на отпуска по ал. 1:

1. бракът бъде прекратен с влязло в сила съдебно решение;
2. детето бъде настанено в детско заведение на пълна държавна издръжка;
3. детето бъде настанено по реда на чл. 26 от Закона за закрила на детето;
4. детето почине;
5. осиновяването бъде прекратено от съда.

(4) При наличие на обстоятелствата по ал. 3 отпускът по ал. 1 се прекратява.

(5) Осиновителят може да прекрати ползването на отпуска с писмено заявление до предприятието, в което работи.“

§ 6. В чл. 45б се правят следните изменения и допълнения:

1. Алинея 1 се изменя така:

„(1) Отпусъкът по чл. 163, ал. 10, изречение първо от КТ се ползва от бащата (осиновителя) въз основа на писмено заявление, към което се прилагат копие от удостоверение за раждане на детето и декларация съгласно приложение № 8. Предприятието е длъжно да разреши отпуска от деня, посочен в заявлението, а когато бащата (осиновителят) няма право на този отпуск, предприятието е длъжно да го уведоми за това незабавно, като мотивира отказа си.“

2. В ал. 2 думите „ал. 8“ се заменят с „ал. 10, изречение първо“.

3. В ал. 3 думите „ал. 8“ се заменят с „ал. 10, изречение първо“ и думите „акт за раждане на детето или“ се заменят с „копие от удостоверение за раждане на детето или копие от“.

4. В ал. 4 след думата „бащата“ се добавя „(осиновителят)“.

5. Създава се нова ал. 6:

„(6) Бащата (осиновителят) е длъжен незабавно да уведоми предприятието за настъпването на обстоятелствата по ал. 5.“

6. Досегашната ал. 6 става ал. 7.

§ 7. Създават се чл. 45в, 45г, 45д и 45е:

„Чл. 45в. (1) Отпусъкът по чл. 163, ал. 10, изречение второ от КТ се ползва от един от родителите на майката въз основа на писмено заявление, към което се прилагат копие от удостоверение за раждане на детето и декларация съгласно приложение № 11. Предприятието е длъжно да разреши отпуска от деня, посочен в заявлението. Когато родителят на майката няма право на този отпуск, предприятието е длъжно да го уведоми за това незабавно, като мотивира отказа си.

(2) Отпусъкът по чл. 163, ал. 10, изречение второ от КТ не може да се ползва едновременно с отпуск по чл. 167 КТ.

(3) Майката има право по всяко време да оттегли даденото от нея съгласие по чл. 163, ал. 10, изречение второ от КТ с писмено заявление до предприятието, в което работи, и до предприятието, в което работи един от нейните родители, и да продължи да ползва лично отпуска по чл. 163, ал. 1 КТ. Към заявлението до предприятието, в което тя работи, се прилагат копие от удостоверение за раждане на детето и декларация съгласно приложение № 7.

(4) Родителят на майката може да прекрати ползването на отпуска с писмено заявление до предприятието, в което работи.

(5) Отпусъкът по ал. 1 се прекратява, когато:

1. детето бъде дадено за осиновяване;
2. детето бъде настанено в детско заведение на пълна държавна издръжка;
3. детето бъде настанено по реда на чл. 26 от Закона за закрила на детето;
4. майката продължи лично да ползва отпуска по чл. 163, ал. 1 КТ;
5. детето почине;
6. трудовото правоотношение на майката бъде прекратено.

(6) Родителят на майката е длъжен незабавно да уведоми предприятието за настъпването на обстоятелствата по ал. 5.

(7) Ползването на отпуска по ал. 1 не се прекратява, когато майката ползва друг вид отпуск.

Чл. 45г. (1) Отпусъкът по чл. 163, ал. 10, изречение трето от КТ се ползва от един от родителите на майката (осиновителката) или на бащата (осиновителя) въз основа на писмено заявление, към което се прилагат копие от удостоверение за раждане на детето или заверен препис от влязло в сила решение на съда за осиновяване и копие от акта за предаване на детето за осиновяване, както и препис-извлечение от акта за смърт на бащата (осиновителя) и декларация съгласно приложение № 12. Предприятието е длъжно да разреши отпуска от деня, посочен в заявлението. Когато родителят на майката (осиновителката) или на бащата (осиновителя) няма право на този отпуск, предприятието е длъжно да го уведоми за това незабавно, като мотивира отказа си.

(2) Отпусъкът по чл. 163, ал. 10, изречение трето от КТ не може да се ползва едновременно с отпуск по чл. 167 КТ.

(3) Майката (осиновителката) има право по всяко време да оттегли даденото от нея съгласие по чл. 163, ал. 10, изречение трето от КТ с писмено заявление до предприятието, в което работи, и до предприятието, в което работи един от нейните родители или от родителите на бащата (осиновителя), и да продължи да ползва лично отпуска по чл. 163, ал. 1 или 6 КТ. Към заявлението до предприятието, в което тя работи, се прилагат копие от удостоверение за раждане на детето или заверен препис от влязло в сила решение на съда за осиновяване и копие от акта за предаване на детето за осиновяване, както и декларация съгласно приложение № 7.

(4) Родителят на майката (осиновителката) или на бащата (осиновителя) може да прекрати ползването на отпуска с писмено заявление до предприятието, в което работи.

(5) Отпусъкът по ал. 1 се прекратява, когато:

1. детето бъде дадено за осиновяване;
2. детето бъде настанено в детско заведение на пълна държавна издръжка;
3. детето бъде настанено по реда на чл. 26 от Закона за закрила на детето;
4. майката (осиновителката) продължи лично да ползва отпуска по чл. 163, ал. 1 или 6 КТ;
5. детето почине;
6. осиновяването бъде прекратено от съда;
7. трудовото правоотношение на майката (осиновителката) бъде прекратено.

(6) Родителят на майката (осиновителката) или на бащата (осиновителя) е длъжен незабавно да уведоми предприятието за настъпването на обстоятелствата по ал. 5.

(7) Ползването на отпуска по ал. 1 не се прекратява, когато майката (осиновителката) ползва друг вид отпуск.

Чл. 45д. (1) Отпусъкът по чл. 163, ал. 11 КТ се ползва от един от родителите на работничката или служителката, която сама е осиновила дете, въз основа на писмено заявление, към което се прилагат заверен препис от влязло в сила решение на съда за осиновяване, копие от акта за предаване на детето за осиновяване и декларация съгласно приложение № 13. Предприятието е длъжно да разреши отпуска от деня, посочен в заявлението. Когато родителят на работничката или служителката, която сама е осиновила дете, няма право на този отпуск, предприятието е длъжно да го уведоми за това незабавно, като мотивира отказа си.

(2) Отпусъкът по чл. 163, ал. 11 КТ не може да се ползва едновременно с отпуск по чл. 167 КТ.

(3) Работничката или служителката, която сама е осиновила дете, има право по всяко време да оттегли даденото от нея съгласие по чл. 163, ал. 11 КТ с писмено заявление до предприятието, в което работи, и до предприятието, в което работи един от нейните родители, и да продължи да ползва лично отпуска по чл. 163, ал. 6 КТ. Към заявлението до предприятието, в което тя работи, се прилагат заверен препис от влязло в сила решение на съда за осиновяване, копие от акта за предаване на детето за осиновяване и декларация съгласно приложение № 7.

(4) Родителят на работничката или служителката, която сама е осиновила дете, може да прекрати ползването на отпуска с писмено заявление до предприятието, в което работи.

(5) Отпусъкът по ал. 1 се прекратява, когато:

1. детето бъде настанено в детско заведение на пълна държавна издръжка;
2. детето бъде настанено по реда на чл. 26 от Закона за закрила на детето;
3. работничката или служителката, която сама е осиновила дете, продължи лично да ползва отпуска по чл. 163, ал. 6 КТ;
4. детето почине;
5. осиновяването бъде прекратено от съда;
6. трудовото правоотношение на работничката или служителката, която сама е осиновила дете, бъде прекратено.

(6) Родителят на работничката или служителката, която сама е осиновила дете, е длъжен незабавно да уведоми предприятието за настъпването на обстоятелствата по ал. 5.

(7) Ползването на отпуска по ал. 1 не се прекратява, когато работничката или служителката, която сама е осиновила дете, ползва друг вид отпуск.

Чл. 45е. (1) Отпусъкът по чл. 163, ал. 12 КТ се ползва въз основа на писмено заявление на съпруга, когато детето е настанено по реда на чл. 26 от Закона за закрила на детето при съпруги. Към заявлението се прилагат заверен препис от влязлото в сила решение на съда за настаняване на детето и декларация съгласно приложение № 14. Предприятието е длъжно да разреши ползването на отпуска от деня, посочен в заявлението, а когато съпругът няма право на този отпуск, предприятието е длъжно да го уведоми за това незабавно, като мотивира отказа си.

(2) В случай че съдът не се е произнесъл по искането за настаняване на детето, отпускът по ал. 1 се ползва въз основа на заверено копие от влязлата в сила заповед на директора на дирекция „Социално подпомагане“ по настоящия адрес на детето за временно настаняване по административен ред.

(3) Отпускът по чл. 163, ал. 12 КТ не може да се ползва едновременно с отпуска по чл. 167 КТ.

(4) Работничката или служителката, при която е настанено детето по реда на чл. 26 от Закона за закрила на детето, има право по всяко време да оттегли даденото от нея съгласие по чл. 163, ал. 12 КТ с писмено заявление до предприятието, в което работи, и до предприятието, в което работи нейният съпруг, и да продължи да ползва лично отпуска по чл. 163, ал. 7 КТ. Към заявлението до предприятието, в което тя работи, се прилагат заверен препис от влязлото в сила решение на съда за настаняване на детето или заверено копие от влязлата в сила заповед на директора на дирекция „Социално подпомагане“ по настоящия адрес на детето за настаняване по административен ред.

(5) Отпускът по чл. 163, ал. 12 КТ се прекратява по искане на съпруга с писмено заявление до предприятието, в което работи, или когато:

1. настаняването на детето е прекратено на някое от основанията по чл. 29 от Закона за закрила на детето, както и в случаите по чл. 30 от Закона за закрила на детето;
2. заповедта по ал. 2 е отменена;
3. съдът откаже да уважи искането за настаняване на детето или прекрати образуваното производство;
4. работничката или служителката, при която е настанено детето по реда на чл. 26 от Закона за закрила на детето, продължи да ползва лично отпуска по чл. 163, ал. 7 КТ;
5. детето почине;
6. трудовото правоотношение на съпругата бъде прекратено.

(6) Съпругът, който ползва отпуск по чл. 163, ал. 12 КТ, е длъжен незабавно да уведоми предприятието за настъпването на обстоятелствата по ал. 5.

(7) Ползването на отпуска по ал. 1 не се прекратява, когато работничката или служителката, при която е настанено детето по реда на чл. 26 от Закона за закрила на детето, ползва друг вид отпуск.“

§ 8. Член 48 се изменя така:

„Чл. 48. (1) Когато майката (осиновителката) на дете до 2-годишна възраст или осиновителката на дете от 2- до 5-годишна възраст почине или заболее тежко, поради което не може да се грижи за детето, съответната част от отпуските поради раждане, при осиновяване и за отглеждане на малко дете се ползва от бащата (осиновителя). В този случай отпускът се ползва и се прекратява при условията и по реда на чл. 45, 46 и 46б, без да се изисква съгласието на майката (осиновителката). Когато този отпуск се ползва от лице по чл. 164, ал. 3 КТ, се спазват изискванията на чл. 46, като съгласието по чл. 167, ал. 1 КТ се дава от бащата (осиновителя). В тези случаи към писменото заявление за ползване на отпуска се прилага и копие от препис-извлечението от акта за смъртта на майката (осиновителката) или акт от здравните органи, който установява заболяването на майката (осиновителката) и срока, за който е необходимо отпускът да бъде предоставен на лицата по чл. 167, ал. 1 КТ.

(2) Бащата (осиновителят) по ал. 1 има право на отпуск по чл. 167, ал. 1 КТ, при условие че той работи по трудово правоотношение, независимо от това, дали майката (осиновителката) е работила, или работи по трудово правоотношение.

(3) Когато майката (осиновителката) на дете до 2-годишна възраст или осиновителката на дете от 2- до 5-годишна възраст заболее тежко, поради което не може да се грижи за детето, и бащата (осиновителят) е починал, съответната част от отпуските за раждане, при осиновяване и за отглеждане на малко дете се ползва от един от родителите на майката (осиновителката) или на бащата (осиновителя). В този случай отпускът се ползва и прекратява при условията и по реда на чл. 45, 46 и 46б, без да се изисква съгласието на майката (осиновителката). Към писменото заявление за ползване на отпуска се прилага и акт от здравните органи, който установява заболяването на майката (осиновителката) и срока, за който е необходимо отпускът да бъде предоставен на лицата по чл. 167, ал. 2 КТ, както и копие от препис-извлечението от акта за смъртта на бащата (осиновителя).

(4) Родителят на майката (осиновителката) или на бащата (осиновителя) по ал. 3 има право на отпуск по чл. 167, ал. 2 КТ, при условие че работи по трудово правоотношение, независимо от това, дали майката (осиновителката) работи по трудово правоотношение.

(5) Когато майката на дете до 2-годишна възраст почине или заболее тежко, поради което не може да се грижи за детето, и бащата е неизвестен, съответната част от отпуските за раждане и за отглеждане на малко дете се ползват от един от нейните родители. В този случай отпускът се ползва и прекратява при условията и по реда на чл. 45 и 46, без да се изисква съгласието на майката. Към писменото заявление за ползване на отпуска се прилага и копие от препис-извлечението от акта за смъртта на майката или акт от здравните органи, който установява заболяването на майката и срока, за който е необходимо отпускът да бъде предоставен на лицата по чл. 167, ал. 3 КТ.

(6) Родителят на майката по ал. 5 има право на отпуск по чл. 167, ал. 3 КТ, при условие че работи по трудово правоотношение, независимо от това, дали майката е работила, или работи по трудово правоотношение.

(7) Когато работничка или служителка, която сама е осиновила дете до 5-годишна възраст, почине или заболее тежко, поради което не може да се грижи за детето, съответната част от отпуските при осиновяване и за отглеждане на малко дете се ползва от един от нейните родители. В този случай отпускът се ползва и прекратява при условията и по реда на чл. 45 и 46 или на чл. 46б, без да се изисква съгласието на работничката или служителката. Към писменото заявление за ползване на отпуска се прилага и копие от препис-извлечението от акта за смъртта на работничката или служителката или акт от здравните органи, който установява заболяването на работничката или служителката и срока, за който е необходимо отпускът да бъде предоставен на лицата по чл. 167, ал. 4 КТ.

(8) Родителят на работничката или служителката по ал. 7 има право на отпуск по чл. 167, ал. 4 КТ, при условие че работи по трудово правоотношение, независимо от това, дали работничката или служителката е работила, или работи по трудово правоотношение.

(9) Когато починат и двамата родители (осиновители) на дете до 2-годишна възраст, съответната част от отпуските по чл. 163 и 164 КТ се ползва от настойника, а с негово съгласие – от един от родителите на майката (осиновителката) или на бащата (осиновителя) на детето. В тези случаи ползването на отпуска и неговото прекратяване се извършват съгласно разпоредбите на чл. 45 и 46, като се представят и копия от препис-извлеченията от актовете за смъртта на двамата родители (осиновители) и копие от документ за настояничество.

(10) Настойникът или родителят на майката (осиновителката) или на бащата (осиновителя) по ал. 9 има право на отпуск по чл. 167, ал. 5 КТ, при условие че работи по трудово правоотношение, независимо дали родителите (осиновителите) на детето са работили по трудово правоотношение.“

§ 9. В чл. 54 думите „ал. 2“ се заменят с „ал. 3“.

§ 10. В § 6 от заключителните разпоредби думите „ал. 11“ се заменят с „ал. 16“.

§ 11. В приложение № 8 думите „ал. 8“ се заменят с „ал. 10, изречение първо“.

§ 12. Създава се приложение № 11 към чл. 45в, ал. 1:

„Приложение № 11 към чл. 45в, ал. 1

Декларация за ползване на отпуск по чл. 163, ал. 10, изречение второ от Кодекса на труда от родител на майката

Подписаните: 1.

(трите имена по документ за самоличност)

2.

(трите имена по документ за самоличност)

заявяваме, че първият от нас като майка е съгласен, а вторият като родител на майката приема да ползва платен отпуск за остатъка до

410 дни

на,

(трите имена на детето)

родено на 20 г.,

считано от 20 г. до 20 г.

Декларираме, че:

1. детето не е дадено за осиновяване;
2. детето не е настанено в детско заведение на пълна държавна издръжка;
3. детето не е настанено по реда на чл. 26 от Закона за закрила на детето;
4. детето не е починало.

Задължаваме се при даване на детето за осиновяване, при настаняването му в детско заведение на пълна държавна издръжка, при настаняването му по реда на чл. 26 от Закона за закрила на детето или при смърт, както и при прекратяване на трудовото правоотношение на майката да уведоим предприятието, за да прекрати разрешения отпуск.

Известно ни е, че за неверни данни носим отговорност по чл. 313 от Наказателния кодекс и че дължим възстановяване на неоснователно изплатените ни суми заедно със законната лихва.

..... 20 г.

Декларатори:

1.

2.

Забележки:

1. Декларацията се попълва в 2 екземпляра, всеки от които се съхранява в личните досиета на деклараторите в съответните предприятия.
2. Излишното се зачертава.“

§ 13. Създава се приложение № 12 към чл. 45г, ал. 1:

Декларация за ползване на отпуск по чл. 163, ал. 10, изречение трето от Кодекса на труда от родител на майката (осиновителката) или на бащата (осиновителя)

Подписаните: 1.
(трите имена по документ за самоличност)
2.
(трите имена по документ за самоличност)

заявяваме, че първият от нас като майка (осиновителка) е съгласен, а вторият като родител на майката (осиновителката) или като родител на бащата (осиновителя) приема да ползва платен отпуск за остатъка до 410 дни на,
(трите имена на детето)

родено на 20 Г.,
считано от 20 Г. до 20 Г.

Декларираме, че:

- детето не е дадено за осиновяване;
- детето не е настанено в детско заведение на пълна държавна издръжка;
- детето не е настанено по реда на чл. 26 от Закона за закрила на детето;
- детето не е починало;
- осиновяването не е прекратено от съда.

Задължаваме се при даване на детето за осиновяване, при настаняването му в детско заведение на пълна държавна издръжка, при настаняването му по реда на чл. 26 от Закона за закрила на детето или при смърт, при прекратяване на трудовото правоотношение на майката (осиновителката), както и при прекратяване на осиновяването от съда да уведоим предприятието, за да прекрати разрешения отпуск.

Известно ни е, че за неверни данни носим отговорност по чл. 313 от Наказателния кодекс и че дължим възстановяване на неоснователно изплатените ни суми заедно със законната лихва.

..... 20 Г. Декларатори:
1.
2.

Забележки:

- Декларацията се попълва в 2 екземпляра, всеки от които се съхранява в личните досиета на деклараторите в съответните предприятия.
- Излишното се зачертава."

§ 14. Създава се приложение № 13 към чл. 45д, ал. 1:

„Приложение № 13 към чл. 45д, ал. 1

Декларация за ползване на отпуск по чл. 163, ал. 11 от Кодекса на труда от родител на работничка или служителка, която сама е осиновила дете

Подписаните: 1.
(трите имена по документ за самоличност)
2.
(трите имена по документ за самоличност)

заявяваме, че първият от нас като осиновителка е съгласна, а вторият като родител на осиновителката приема да ползва платен отпуск за остатъка до 410 дни

на,
(трите имена на детето)
родено на 20 Г.,
считано от 20 Г. до 20 Г.

Декларираме, че:

- детето не е настанено в детско заведение на пълна държавна издръжка;
- детето не е настанено по реда на чл. 26 от Закона за закрила на детето;
- детето не е починало;
- осиновяването не е прекратено от съда.

Задължаваме се при настаняване на детето в детско заведение на пълна държавна издръжка, при настаняването му по реда на чл. 26 от Закона за закрила на детето или при смърт, при прекратяване на трудовото правоотношение на осиновителката, както и при прекратяване на осиновяването от съда да уведоим предприятието, за да прекрати разрешения отпуск.

Известно ни е, че за неверни данни носим отговорност по чл. 313 от Наказателния кодекс и че дължим възстановяване на неоснователно изплатените ни суми заедно със законната лихва.

..... 20 Г. Декларатори:
1.
2.

Забележки:

- Декларацията се попълва в 2 екземпляра, всеки от които се съхранява в личните досиета на деклараторите в съответните предприятия.
- Излишното се зачертава."

§ 15. Създава се приложение № 14 към чл. 45е, ал. 1:

„Приложение № 14 към чл. 45е, ал. 1

Декларация за ползване на отпуск по чл. 163, ал. 12 от Кодекса на труда от съпруг, когато детето е настанено по реда на чл. 26 от Закона за закрила на детето при съпрузи

Подписаните: 1.
(трите имена по документ за самоличност)
2.
(трите имена по документ за самоличност)

заявяваме, че първият от нас като съпруга е съгласна, а вторият като съпруг приема да ползва платен отпуск за остатъка до 410 дни на,
(трите имена на детето)

родено на 20 Г.,
считано от 20 Г. до 20 Г.

Декларираме, че:

- настаняването на детето не е прекратено на някое от основанията по чл. 29 от Закона за закрила на детето, както и в случаите по чл. 30 от Закона за закрила на детето;
- заповедта на директора на дирекция „Социално подпомагане“ за временно настаняване по административен ред не е отменена;
- съдът не е отказал да уважи искането за настаняване на детето или не е прекратил образованото производство;
- детето не е починало.

Задължаваме се при прекратяване на настаняването на детето на някое от основанията по чл. 29 от Закона за закрила на детето, както и в случаите по чл. 30 от Закона за закрила на детето, при отмяна на заповедта на директора на дирекция „Социално подпомагане“ за временно настаняване по административен ред, при отказ на съда да уважи искането за настаняване на детето или при прекратяване на образованото производство, както и при прекратяване на трудовото правоотношение на съпругата да уведоим предприятието, за да прекрати разрешения отпуск.

Известно ни е, че за неверни данни носим отговорност по чл. 313 от Наказателния кодекс и че дължим възстановяване на неоснователно изплатените ни суми заедно със законната лихва.

..... 20 Г. Декларатори:
1.
2.

Забележки:

- Декларацията се попълва в 2 екземпляра, всеки от които се съхранява в личните досиета на деклараторите в съответните предприятия.
- Излишното се зачертава."

Заклучителни разпоредби

§ 16. В Наредбата за медицинската експертиза, приета с Постановление № 87 на Министерския съвет от 2010 г. (обн., ДВ, бр. 36 от 2010 г.; изм. и доп., бр. 5 и 41 от 2011 г., бр. 55 и 67 от 2014 г. и бр. 17 от 2016 г.), в глава втора, в раздел III се създава чл. 34а:

„Чл. 34а. (1) На осигуреното лице, при което е настанено дете по реда на чл. 26 от Закона за закрила на детето, се издава болничен лист за временна неработоспособност в размер на разликата от възрастта на детето в деня на настаняването му до изтичането на срока по чл. 26, ал. 1, т. 2 и 3.

(2) Болничният лист по ал. 1 се издава еднолично от ръководителя на лечебното заведение, където е отглеждано детето до датата на настаняването, или от личния лекар на осигуреното лице въз основа на заверен препис от влязлото в сила решение на съда за настаняване на детето, а в случай че съдът не се е произнесъл по искането за настаняване на детето – въз основа на заверено копие от влязлата в сила заповед на директора на дирекция „Социално подпомагане“ по настоящия адрес на детето за временно настаняване по административен ред.“

§ 17. В Наредбата за пенсиите и осигурителния стаж, приета с Постановление № 30 на Министерския съвет от 2000 г. (обн., ДВ, бр. 21 от 2000 г.; изм. и доп., бр. 43, 61 и 81 от 2000 г., бр. 36 от 2001 г., бр. 19 от 2002 г.; попр., бр. 21 от 2002 г.; изм. и доп., бр. 74 от 2002 г.; Решение № 7581 на Върховния административен съд от 2002 г. – бр. 76 от 2002 г.; Решение № 11701 на Върховния административен съд от 2002 г. – бр. 119 от 2002 г.; изм. и доп., бр. 19 от 2003 г., бр. 25 и 68 от 2004 г., бр. 24 от 2005 г., бр. 48 от 2006 г., бр. 15 от 2007 г., бр. 17 от 2008 г., бр. 1, 16, 79, 84 и 87 от 2009 г., бр. 2 от 2010 г., бр. 13 от 2011 г., бр. 16 и 80 от 2012 г., бр. 33 и 62 от 2013 г., бр. 23 от 2014 г., бр. 19 и 40 от 2015 г., бр. 17 и 54 от 2016 г. и бр. 29 от 2017 г.), в чл. 10, ал. 8 се създава изречение трето:

„Разпореждането за преизчисляване на пенсията/пенсиите по § 53, ал. 2 от преходните и заключителните разпоредби на Закона за изменение и допълнение на Кодекса за социално осигуряване (ДВ, бр. 61 от 2015 г.) се връчва на лицето по негово искане, като срокът за обжалване на разпореждането започва да тече от датата на връчването му.“

§ 18. Постановлението влиза в сила от 1 юни 2017 г. с изключение на:

1. Параграфи 9 и 17, които влизат в сила от деня на обнародването му в „Държавен вестник“.
2. Параграфи 1 и 2, които влизат в сила от 1 януари 2018 г.

Министър-председател: **Бойко Борисов**

Главен секретар на Министерския съвет: **Веселин Даков**

3700